

СВАРОЖЕ КОЛО

щомісячна інформаційна газета корпорації «Сварог-2006»

№5 27 квітня 2008 року

Наші традиції: Великдень

Шановні колеги!

Піднесення і радість панують у ці дні у наших душах. Христос воскрес! Христос воскрес! Христос воскрес!

Ця трепетна звістка, передаючись із вуст в уста, лунаючи і на землі, і на небі, наповнює серця світлом і добром. Адже всі ми так чекаємо на пробудження природи, пробудження наших душ задля миру, добробуту, самовдосконалення та гармонії. І Господь своїм воскресінням знову і знову підтверджує: Я поруч, Я разом з вами, Я – запорука вашого спасіння. Вірю, що з цими натхненними словами ми житимемо в злагоді, рости́тимемо щедрі врожаї та прекрасних діток, які лише примножуватимуть духовні скарби нашого народу.

Тож нехай у ці великодні свята та протягом усього року нас незмінно супроводжують крицеве здоров'я та незрадливе кохання, єдність думок та вчинків, взаєморозуміння та відданість обраній справі! Нехай віра в Добро, а ще сімейний затишок та дружнє тепло будуть надійною гаванню в океані життя!

З повагою, голова правління корпорації «Сварог-2006» А.А.Гордійчук

«Свято свят і торжество торжеств», — так іменують Великдень православні християни. Цього дня весь християнський світ відзначає воскресіння Ісуса Христа з мертвих — подію, яка стала символом перемоги добра над злом, світла — над темрявою.

В Україні святкувати Пасху почали наприкінці першого тисячоліття, з приходом християнства. За біблійним сюжетом, Ісус Христос воскрес рано-вранці і це Воскресіння супроводжувалось великим землетрусом — ангел небесний відвалив камінь від дверей Гробу Господнього. На світанку жінки-мироносиці Марія Магдалина, Марія, мати Якова та Соломія прийшли до гробу з пахощами, щоб обмстити тіло Ісуса, але побачили відвалений камінь і порожній гроб. Тоді схвилюваним жінкам з'явився ангел та сповістив про Воскресіння Господнє.

Дату святкування Великодня врегулював Перший Вселенський Собор в Нікеї 325 року. До цього в різних помісних Церквах святкували Великдень у різні дні. Дата Великодня має випадати на першу неділю після першого весняного повного місяця, яка настає після весняного рівнодення. Щоб уникнути помилки при визначенні Великодньої неділі, постановлено також, що єпископ Олександрії повинен повідомляти дату Великодня щороку наперед. Наприкінці IV сторіччя щорічні послання Олександрійських єпископів, було замінено Пасхалією, яка охоплювала більшу кількість років. Перша така пасхалія була оголошена в 388 році патріархом Тимофієм Олександрійським. В 436 пасхалія була видана вже на 95 років наперед (з 436 по 531 роки) одним із його наступників, святом Кирилом Олександрійським.

Православна та греко-католицька Церкви дотримуються юліанського календаря. Відповідно до нього складаються і пасхалії. Римо-католицька церква у 1582 році перейшла на новий календар, запровадженний папою Григорієм XIII і відомий під назвою «григоріанського», або «нового стилю». В зв'язку з цим було запроваджено й нову пасхалію. За григоріанським календарем весна починається на тринадцять днів раніше від юліанського, внаслідок чого виникає різниця в датах святкування Великодня. Також трапляється, що в католицькій Церкві Великдень припадає разом із єврейською Пасхою, а іноді навіть і скоріше від неї, хоч це й суперечить постанові Нікейського Собору. Разом із католиками святкують Великдень за новою пасхалією і західні протестанти. Православні ж усіх Церков святкують Великдень згідно з постановами Нікейського Собору, буває, що всі християни святкують Великдень разом.

До Великодня віруючі готуються протягом семи тижнів Великого Посту - одного з найсуворіших постів - саме стільки часу провів Ісус Христос у пустелі. Вважається, що у ці дні душа віруючого повинна прислуховуватися до страждань Господа, котрі пережив Ісус Христос в людській подобі в останні дні. Ці сім тижнів називаються седмицями. Останній тиждень перед Пасхою називається Страстна Седмиця.

Особливе значення має Страстний Четвер - день, коли Ісус разом зі своїми учнями під час Таємної Вечері розділив останню трапезу. Цей день ще називають Чистий Четвер, і всі православні по можливості намагаються причаститися. Ввечері в церкві читають 12 Євангелій, де розповідається історія Христових Страждань.

В Страсну П'ятницю з церкви виносять плащаницю - шматок тканини, в яку було загорнуто тіло Христа після зняття з хреста, та на котрій зображено його в гробу. В цей скорботний день приписується нічого не їсти.

В ніч Воскресіння Христа, прово-

диться святкове богослужіння (Великодній Служба Божа), святяться паски, яйця та інші страви. Таким чином церква благословляє віруючих після тривалого посту знову вживати «скоромне», тобто їсти непісні страви. Багатий великодній стіл є символом небесної радості і символом вечері Господньої.

Великодній Служба Божа триває всю ніч. Її найурочистіший момент настає опівночі, коли священник сповіщає «Христос воскрес!», а всі присутні відповідають «Воістину воскрес!» Після служби процесія тричі обходить навколо церкви, а потім починає процес освячення обрядових пасхальних страв: пасок, крашанок, ковбас, хрину та інших страв (залежно від місцевості). Господині збирають їх у кошики прикрашені вишиваними рушниками, барвінком і свічками. Після церковної служби розходяться по домівках і починають «розговлятися».

Розговляються насамперед освяченим яйцем. Окрім паски та яєць (крашанок та писанок), серед освяченого може бути смажена, ковбаса, риба, сир, часник, полин, хрін, сіль та вино.

Відомі також такі звичаї: перед тим, як з'їсти свячене самому, господар йшов з освяченим насамперед поміж худобу, христосався (цілувався) з нею, сповіщав «Христос Воскрес!», а хтось із присутніх відповідав за худобу: «Воістину Воскрес!». Тоді господар торкався тричі свяченим кожної худобини і вимовляв: «Аби ся так не брало вівці (чи корови, чи чого), як ніщо не візьметься свяченої паски». На інших територіях було записано інше висловлювання: «Який дар красний, так і аби Бог дав телиці (ягниці, чи що) красні». Потім газда обходив із освяченим сад, пасіку, город, відповідно примовляючи і, нарешті, всі входили до хати. Де господар благословляв дітей, що ставали перед ним навколішки: «Аби вам розум так скоро розв'язувався, як ці бесаги (торби) скоро розв'язуються». У кого була дівчина на виданні, клали їй паску на голову: «Аби-сь у людей була така велична, як ця паска пшенична!» Малу дитину ложили в спорожнену від свяченого торбу: «Аби-сь так скоро росло, як паска скоро росте». Після розговіння молодь ішла звичайно під церкву, де розпочиналися великодні забави — веснянки, також гагілки або гаївки у супроводі відповідних пісень. У житті молоді великодні забави були початком вулиці, що розпочиналася великоднім тижнем і тривала аж до осені.

На Великдень всі мають веселитися, бо хто буде сумувати в цей день, сумуватиме і весь рік. Якщо хтось помирає на Великдень, то вважається, що його щаслива душа піде просто до неба, бо того дня «небо отворено».

Прийнявши християнство, наш народ отримав змогу осягти ще один символічний щабель весняного свята: у Воскресінні Христовому ми бачимо перемогу життя над гріхом і смертю.

На Великодній службі Божій у церкві читається слово Іоана Златоуста, який закликає радіти усіх: «Багаті і вбогі, радійте один з одним. Стримані і ліниві, вшануйте день. Ті, хто постить і не постить, веселіться сьогодні... Ніхто нехай не плаче над гріхами своїми, бо відпущення від гробу засяло. Нехай ніхто не боїться смерті, бо нас визволила Спасова смерть...» Іоан Златоуст нагадує, що тепер смерть не є знищенням, а тільки тимчасовим станом, і урочисто виголошує вічну Христову перемогу над смертю: «Смерте, де твоє жало? Пекло, де твоя перемога? Воскрес Христос і ти впало додолу. Воскрес Христос і впали демони. Воскрес Христос і радіють ангели. Воскрес Христос і життя живе. Воскрес Христос і немає мертвих у гробі. Христос повстав із мертвих і став початком для спочилих. Йому слава і держава на віки вічні. Амінь».

Справа для неспокоїної душі

Цікаво, який вигляд мало яблуко з раю, оте, яким Єва спокусила Адама? Треба думати, йому бракувало краси й довершеності, адже тоді не велася селекція. І все ж той дрібний та малозвабний плід круто змінив життя на землі. Чого ж тоді нам чекати від нинішніх яблук, над якими попрацювали цілі покоління селекціонерів? Ваговиті, рум'яношкі, духмяні, вони стали справжніми яблуками спокуси. Звичайно, їм не дано так кардинально змінити плін життя людства, проте важко собі уявити українську садибу без яблуньки, а наше меню — без запашних і смачних яблук.

Тим не менше, садівнича галузь перебуває в занепаді. Зі здобуттям незалежності інші братські республіки перестали купувати садовину в Україні. Вирощування її завдавало збитків. І пішли під сокиру плодові дерева — з яблука, мовляв, борщу не зварити і хліба не спечеш! Ця нездорова тенденція брала гору багато літ. Тим часом старі садки виродилися, стали малопродуктивними, а молоді годилося б закладати вже за новими технологіями. Це дуже дорого. «І все ж не дорожче, ніж купувати фрукти за кордоном», — так розсудили в корпорації «Сварог». І заходилися відроджувати садівництво.

Бо вже й база була. Адже корпорація взяла в оренду землі на Чернівецьчині, а тамтешні ґрунти придатні не тільки для рільництва. Той куточок України славиться своєю садовиною — земля, за оцінками спеціалістів, просто унікальна для вирощення яблук і груш.

— До того ж, садівництво зараз — справа дуже прибуткова, — розповідає Сергій Гавришев, керівник плодоовочевого напрямку корпорації. — Відбірні яблука в супермаркетах весною коштують не менше 15 гривень за кілограм. Тому-то так охоче везуть їх нам з Китаю, Аргентини, Чилі...

Особисто для Сергія Васильовича та більшості його колег садівництво — ще й справа для душі. Ні з чим не зрівняти красу весняних дерев, вбраних у білоружево-невагомі хмарки цвіту, хіба з нареченими! А яка то насолода — вдихнути медовий аромат стиглих яблук, помилуватися рожевобокими наливними плодами на гіллі! Підсвічені сонцем, скупані в росах, вони так і просяться до рук. Шкода, що багатьом з нас, особливо жителям міст, стає все недоступнішою продукція садів. Парадокс: екзотичні

банани, завезені бозна-звідки, навесні дешевші від яблук. Через те ми змушені обмежувати вживання доморощеної вітамінної продукції. Розрахункова норма споживання плодів і ягід в рік на одну особу становить 79 кілограмів. А фактично рядовий українець споживає 32-35 кілограмів вітчизняної вітамінної продукції. Це — в середньому. Як мовиться, мій сусід з'їв дві курки, я жодної, а в середньому ми спожили по курці... Вочевидь, корпорація самотужки не розв'яже проблеми в цілому, однак планує зробити вагомий внесок в урізноманітнення нашого вітамінного столу.

«Сварог» має на Чернівецьчині 161 гектар молодих плодових насаджень, які придбав у попередніх власників. Сади закладені на напівкарликовій підщепі ММ-106 і карликовій М-9, тобто вже за новими інтенсивними технологіями. В карликових садах, що займають 50 гектарів, всюди є зрошення. Основна культура, звісно ж, яблука. Сорти різні — і старші, ті, що дуже полюбилися споживачам, і нові, перспективні. Серед них — Вагнерівське призове, Айдаред, Флоріна, Радогость, Чемпіон, Топаз, Рубінове, Едера, Райка, Глостер...

— У цьому році очікуємо на товарний врожай яблук в кількості понад 1000 тонн, — каже Сергій Гавришев. — Але це — половина справи. Ми вирішили закладати власні сади. Торік підготували площі, а цієї весни заклали 30-гектарний грушевий сад (сорт Ноябрьська). Цей Молдавський сорт досить популярний в Чернівецькій області. Після того, як в середині 90-х років права на нього викупила одна голландська фірма, він був зареєстрований в Європейському каталозі сортів і одержав назву Ксенія. Але що цікаво: сорт один, а смак груші, вирощеної в різних країнах, не однаковий. Найкращий, найнасиченіший він на Чернівецьчині. Про це нам казали і голландці, і поляки. У них нема того унікального поєднання сонця, вітру і ґрунтів. Цієї осені, коли наш садок дасть перші плоди, ми ще раз матимемо змогу в цьому перекопатися.

Що скажете, хіба ж не диво селекції — інтенсивні сади? Навесні заклад сад, а через півроку вже насолоджуйся першими плодами! І це тільки початок. Корпорація й далі буде збільшувати площі плодових насаджень. Хоча — одного бажання мало. Є проблеми. Окремі можна розв'язати, щоправда, це влітає

в чималу копійку. Скажімо, вважається, що у нас клімат достатнього зволоження, проте бувають періоди, коли рослини недоотримують вологи. Цю проблему можна розв'язати технічними заходами — встановити систему краплинного зрошення. Але для цього потрібна водойма. А таких масивів, щоб і земля була придатна для садівництва, і поруч водойма, не так уже й багато. Плани корпорації по розширенню площ багаторічних плодових насаджень напівкарликовий підщепи від наявності таких площ. Без зрошування нерационально закладати нові сади. — Експерти прогнозують, що і в цьому році вологи бракуватиме, тому ми хочемо забезпечити насадження від неприємних сюрпризів, — повідомляє С. Гармашев. — Будемо встановлювати краплинне зрошення й у садах, закладених на середньорослій підщепі. Таке рідко хто практикує.

До кожного саду, що зайшов корпорації «у спадок», разом з орендованими землями, спеціалісти підійшли індивідуально. Є такі, якими тривалий час ніхто не займався, там багато дерев випало. Звісно, ними нема сенсу займатися. А є зовсім непогані, 1975-79 року посадки (на сильнорослих підщепах). Зараз корпорація обробляє 25 гектарів старого саду, що зберігся в досить добром стані. Має по кілька гектарів сливи і черешень. Оптимізує свою діяльність на тих площах, які є. Однак й тут не без проблем: не скрізь врегульовані земельні й майнові питання. Отже, займатися цією недешевою справою досить ризиковано. Те ж саме питання постало перед керівництвом корпорації і в Новоушицькому районі нашої області. Є старі сади, які можна було б відродити до життя, є гарні площі під нові насадження, а через неврегульовані земельні питання приступати до цих робіт неможливо. Тут потрібні тривалі відносини з орендодавцем, хоча б на 25 років, бо садівництво — архізатратна справа. Скажімо, закладання одного гектара саду з послідуочим трирічним доглядом на напівкарликовій підщепі обходиться за цінами минулого року в 110 тисяч гривень, на карликовій — 160 тисяч.

Є ще одна серйозна проблема: в Україні катастрофічно не вистачає фруктових ховищ для справді якісного зберігання плодів — заледве є 10 відсотків від необхідної потужності. Тому-то ще у вересні-жовтні на ринках велика пропозиція

садовини, зате поза сезоном вона різко знижується. Корпорація «Сварог-2006» планує спорудження власного фрукто-сховища. Без нього, щиро кажучи, не варто й займатися садівництвом.

— Найближчим часом введемо в дію дуже потужне сховище, — не без гордості заявляє Сергій Васильович, — в якому буде встановлена система РГС (регульованого газового середовища). Навіщо потрібна така система? Це дозволить нам максимально якісно і довго зберігати плоди. Кожен сорт має свої строки дозрівання, свою лежкість. Яблука в зрілому стані швидко втрачають поживні речовини, адже процеси життєдіяльності в них тривають, яблука «дихають», споживають кисень і виділяють тепло, втрачають вологу, а з нею — мікро- і макроелементи. Технологія РГС мінімізує ці процеси. Простіше кажучи, вона обмежує вміст кисню, яблуко не має чим дихати і перебуває в стані анабіозу. Окремі сорти яблук можна зберігати без шкоди протягом двох років. Ясна річ, ми не будемо стільки тримати. Основне завдання — якісно їх зберегти, щоб продавати взимку і навесні. У торговельній мережі України десь з лютого і до літа — яблука з усього світу. Ми хочемо скласти достойну конкуренцію імпортованій продукції. І, звичайно, ж наші фрукти будуть куди доступніші за ціною. Можна сказати, що ми розв'язуємо питання державної ваги.

Зараз відпрацьовується логістика — схема перевезень урожаю від садів до сховища. Обраховується, яка кількість ресурсів для цього потрібна. Крім того, спеціалісти хочуть домогтися, щоб від моменту зриву плодів до закладання їх на зберігання витратити якомога менше часу, тобто не втратити споживчі властивості фруктів.

Садівництво — це елітна підгалузь в сільському господарстві. Тут важливо робити все планомірно і правильно, бо в садах виправляти помилки найважче. Спеціалісти корпорації прораховують різні варіанти розвитку. Не завжди ті напрямки, які здаються дуже вигідними, є такими насправді.

Втім, перспективи загалом хороші. Але, як і кожна серйозна справа, сади потребують спеціалістів, які б відповідали високим вимогам сьогодення в садівництві, були залюблені в професію. Отож звертайтеся, люди неспокоїної вдачі!

Галина СКРИПНИК

Новинки техніки

Як посієш, так і пожнеш. Народна мудрість слугує девізом у діяльності корпорації, тому цілодобово ведуться роботи на полях, щоб дотриматися оптимальних температурних режимів, вчасно та якісно виконати необхідний спектр робіт. Відповідно, технічний департамент корпорації та МТС працюють на повну потужність.

Разом з тим продовжують надходити нові зразки техніки, які збираються та одразу залучаються в дію. Одним з потужних вливань у технічний парк стали 4 трактори Fendt 930 Vario потужністю 300 кінських сил та 4 трактори Fendt 936 Vario потужністю 330 кінських сил. Їх безсумнівними перевагами є наявність єдиної у своєму класі потужності системи безступінчатого приводу (дозволяє набирати швидкість 50-55 км/год), зручної системи реверсивного руху, найнижчих на сьогодні витрат пального (економиться 1/3 витрит порівняно з іншими аналогами), а також системи Variotronic, яка дозволяє програмувати до 13 різноманітних операцій на одну кнопку. Особливо оцінили інженери електронну діагностичну систему несправностей трактора, яка виводить всю інформацію про стан двигуна і необхідність проведення своєчасного ТО на інформаційний термінал і при поломці інформує про це механізатора.

Оскільки внаслідок обширної географії є висока потреба в широкоза-

хватних агрегатах, на баланс корпорації стали сівалка Great Plains та 2 сівалки KINZE. Окрім оптимізації часу на ведення сівби, їх суттєва перевага — точне дозування насіння у доволі широких межах норм висівання за ідеального розміщення на дні борозни кукурудзи, соняшнику, сої. До нової широкозахватної техніки можна віднести і 3 борони Макферлайн, які збалансовано закривають вологу та здійснюють часткове вирівнювання ґрунту. За день така борона обробляє більше 200 га поля.

Ще одна новинка в парку техніки корпорації — агрегат для внесення безводного аміаку Касе. Він дозволяє врахувати такі фактори ефективного підживлення полів як збереження вологи між рядками, кращий контакт ґрунту і насіння для рівномірного проростання, формування валків для більш швидкого просихання та прогрівання ґрунту для раннього посіву.

10 тракторів «МТЗ-82» були придбані для здійснення підсобних робіт: підвезення води, розкидання добрив тощо.

Нині ж у корпорації нараховується більше 250 одиниць техніки, в т.ч. причіпних агрегатів. Їх обслуговує близько 300 чоловік працюючих, які, працюючи на сучасній комфортній та ефективній техніці, отримують достойні заробітні плати.

С.А.Філюк, директор МТС

Лівинці: духовні острови

Воєани рідного народу відшукай духовні острови! Саме під такою піднесено-ліричною назвою пройшла перша обласна мистецька акція в с.Лівинці, що на Кельменеччині. Будинок культури цього села уже чимало років тримає першість по району за рівнем професійності та об'ємами роботи. Напевно, саме тому колективу Лівинецького будинку культури на чолі із заслуженим працівником культури Вірою Натрасенюк довірено честь стати організаторами такого заходу.

Було багато різних ідей, багатьох, що ж таке насправді є островами духовності рідного краю, що надихає нас як народ і робить неповторними у світі. Самодіяльний народний колектив «Веселка» та дитячий колектив «Промінець» доклали максимум зусиль, щоб свято вдалося.

Зрештою, дійство вилилося у чаруючий емоційний потік, де пісні та молитви перепліталися поезіями, продовжувалися театралізаціями, відгуквалися народними традиціями,

перехоплювалися запальними танками; і усе це було пронизано глибокою любов'ю та повагою до людей, їх добрих справ на користь громади, на збереження та розкриття духовних горизонтів. Зокрема, під час заходу було пошановано працівників сільського музею, бібліотеки, чудових майстринь-вишивальниць та килимарниць, інших поважних жителів села, які з покоління у покоління передають історичну правду та звичаєвість свого народу.

Справжніми юними перлинками акції стали Наталка Лакуста, Катруся Ряба, Ліда Терен, брати Олександр та Сергій Перепічка, адже рівняються на поважних та досвідчених у справі художньої самодіяльності подружжя Антона та Ніни Перепічок, Степана Писанчина, Василя Перепічку та інших митців села. Іх щиро вітали представники органів місцевого самоврядування села та району, ЗМІ, корпорації «Сварог-2006», яка стала спонсором заходу, а також колеги із сфери культури та жителі села.

Дзюдо

Традиційно уже 23-ий раз гостинна сокирянська земля зустрічає юних спортсменів з усієї України та інших держав світу, щоб за допомогою спортивних баталій пропагувати здоровий спосіб життя, любов та вболівання за славу рідного краю, і разом з тим повагу та доброзичливість до колег по спорту.

Протягом 29-31 березня в спортивному залі Сокирянської дитячо-юнацької спортивної школи за підтримки обласної та районної рад ФСТ «Колос», районної та міської рад, а також офіційного спонсора змагань, корпорації «Сварог-2006», відбувся традиційний Міжнародний турнір з боротьби дзюдо серед юнаків на призи Сокирянської міської ради.

У змаганнях брали участь представники з Росії, Румунії, Білорусі, Молдови та України. Всього з'їхалося понад 300 спортсменів, які боролися як за особисті перемоги, так і за честь своїх команд. За сумою очків перше загальнокомандне місце впевнено здобули сокирянці, 2-е - гості із Кишиніва, 3-є - команда з Новоселиці.

В ході поєдинків яскравою зіркою спалахнула єдина дівчина-учасниця змагань, Юлечка Орчакова, яка одразу завоювала прихильність глядачів, а також здобула 2 перемоги над суперниками. Ще одним улюбленцем публіки став 5-річний Назарчик Півторан із Кіцманя, якому пророкують велике спортивне майбутнє.

Щодо перемог сокирянських дзюдоїстів, у різних вагових категоріях перші місця виборили Андрій Ліпкін (до речі, його суддівська колегія визнала найтехнічнішим борцем), Віталій Лисий і Валентин Лисий, другі і треті місця - Костянтин Костишин, Василь Матвійчук, Олександр Олійник, Сергій Задачин, Олексій Видиш, Артур Гуцул, Володимир Олійник. Усі вони демонстрували неабияку майстерність та волю до перемоги, тому їх тренер, Федір Блинду, міг по праву пишатися своїми вихованцями.

Переможці отримали пам'ятні сувеніри та медалі з рук міського голови Василя Равлика, голови районної ради Василя Козака, заступника голови правління корпорації «Сварог-2006» Миколи Дячука, заступника голови районної ради Сергія Горна, заступника голови районної державної адміністрації Валентини Янцеловської, голови райради ФСТ «Колос» Василя Григорівського.

А попереду в спортсменів - нові змагання, нові рівні майстерності, нові спортивні олімпі.

Церковні дзвони

Осередки духовності, світочі віри - це наші храми, що в молитві здіймають до неба свої куполи. І ми стежками та дорогами ідемо туди, спраглою душею п'ємо животворну любов і милосердя, якими обдаровує Господь усіх, хто шукає істини.

Практично у кожному місті, селищі чи селі сьогодні збирають церковні дзвони малиновими переливами людей, здійснюється Божественна літургія, люди охрещуються, вінують, отримують благословення на добрі діла, зціляються душею і тілом. Проте якщо говорити про стан храмів Божих, багато з них потребують оновлення, благоустрою або реконструкції. За рішенням голови правління корпорації «Сварог-2006», на відновлення та впорядкування церков та монастирів у Шепетівському, Славутському, Хмельницькому, Новоушицькому, Сокирянському та Кельменецькому районах було виділено 45 тисяч гривень. Ці кошти, спрямовані від чистого серця, сподіваємось, стануть часточкою відродження духовних святинь нашого народу.

Молоде поповнення

Корпорація «Сварог-2006» - це структура, яка динамічно розвивається і внаслідок цього постійно відчуває потребу у кваліфікованих кадрах сільськогосподарської сфери. Щоб вирішити це питання, налагоджено співпрацю з кількома вищими навчальними закладами та професійними училищами, які надсилають на практику в корпорацію кращих студентів. За умови хорошої підготовки та бажання працювати ці молоді люди працевлаштовуються після отримання диплому.

Одним із таких партнерів корпорації є Житомирський державний аграрно-екологічний університет, який нещодавно відвідала делегація «Сварогу» у складі директора департаменту наукового забезпечення В.О.Іванюка, директора департаменту тваринництва А.С.Паляниці та директора МТС С.А.Філюка. Після серії зустрічей із студентами було відібрано 6 механіків, 10 агрономів та 10 зоотехніків, які незабаром розпочнуть закріплювати отримані теоретичні знання на практиці та доведуть свою спроможність ефективно працювати у колективі.

* * *

Грицівське ВПУ-38 уже протягом кількох десятиріч років займається підготовкою кадрів для агросфери. Навчальний заклад має традиції викладання фахових дисциплін, відповідний педагогічний колектив. Проте гострим лишається питання засвоєння практичних навичок, адже придбати для цього сучасне високотехнологічне обладнання майже нереально. Тому за ініціативи директора департаменту наукового забезпечення

корпорації «Сварог-2006» В.О.Іванюка було розроблено проект «Реформування навчально-виробничого процесу у Грицівському ВПУ-38 по підготовці механізаторів для роботи на новій импортній техніці». Мета проекту - підготовка механізаторів нового покоління на базі ВПУ-38 та корпорації.

В межах реалізації проекту наразі спільними зусиллями інженерно-педагогічних працівників ВПУ-38 та сварогівців розробляється програмно-навчальна документація по підготовці механізаторів, на матеріально-технічній базі корпорації проводиться виробниче навчання і виробнича практика кращих студентів. У подальших планах - залучати інженерні кадри корпорації для проведення теоретичних занять в ВПУ-38, розробити навчальні електронні посібники-тренажери (такі, що застосовують інформаційні технології), розробити систему відбору талановитої молоді для навчання тощо.

Разом з тим керівництво корпорації зацікавлене не лише у поліпшенні умов проживання студентів, створенні більш комфортних побутових умов. Саме тому нещодавно подарунком училищу стали 2 нових пральних машинки підвищеної місткості, а також інші побутові прилади, які потрібні для дотримання належних умов проживання.

В цілому ж, співпраця навчальних закладів та бізнес-структур, які готують для них студентів, є одним з ефективних механізмів вирішення як підвищення рівня освіченості та конкурентоспроможності молодих спеціалістів, так якісного кадрового забезпечення підприємств та організацій.

Знак милосердя

18 квітня 2008 року виповнюється 90 років з дня створення найстарішої і найгуманнішої по своїй суті організації - Товариства Українського Червоного Хреста.

Взявши на себе з перших днів існування благородну місію турботи про здоров'я людей та їх благополуччя, Товариство працює в таких напрямках, як надання медичної, соціально-побутової, матеріальної та іншої допомоги соціально вразливим верствам населення, які, як ніхто інший, потребують підтримки.

Шепетівське відділення цієї організації активно працює і результати говорять самі за себе. Адже лише за 2007 рік медичними працівниками районної організації ТЧХ обслуговувалося 325 осіб, надано 12237 медичних та 4730 соціальних послуг, 518 чоловік отримали допомогу на суму 7453 грн. До Всесвітнього дня боротьби з туберкульозом, який відзначається 24 березня, було надано допомогу продуктами наборами 13 хворим, які знаходяться на лікуванні у туберкульозному відділенні центральної районної лікарні. Також щорічно проводиться місячник Червоного Хреста по залученню коштів, акції з надання матеріальної та гуманітарної допомоги самотнім громадянам похилого віку, дітям-сиротам, інвалідам війни.

Працівники організації ніколи не здаються, завжди шукають, як допомогти своїм підопічним, ступають у двері організації та серця людей. Тому корпорація «Сварог-2006» щорічно виділяє кошти Шепетівському відділенню Червоного Хреста, щоб ця допомога була вчасною та доречною.

Людина місяця

Пасічник Андрій Петрович працює водієм у корпорації вже 3 роки. Всього ж водійського стажу у його трудовій книзі – 13 літ, адже попередньо сидів за кермом вантажівки СТОВ «Нива». На пару з рідним братом керує Андрій Петрович новим сварогівським КАМАЗом, а ще обоє виховують по п'ятеро дітей. Що стосується роботи, подобається чоловікові працювати з технікою, відчувати роботу кожної деталі потужної машини. А ще приваблюють хороша заробітна плата, дружний та злагоджений колектив, швидке вирішення поточних виробничих питань.

За коментарем директора транспортного департаменту А.Ю.Сапіженка, Андрій Петрович – один з кращих та найбільш сумлінних водіїв, завжди володіє ситуацією, швидко та якісно виконує поставлені завдання.

Розмалюю писанку, розмалюю

Якщо ви ніколи не дарували батькам і друзям власноруч зроблену писанку - цієї весни обов'язково подаруйте. Це їх дуже втішить. Адже писанки - то найліпше Великодне вітання.

Історія писанок, як символу весняного відродження природи, сягає в далеке минуле і пов'язана з ритуалом весняного відродження на землі. Християни, які перейняли звичай писати писанки, побачили в ньому знак воскресіння і вічного життя. Писанка стала символом радості і воскресіння.

Мудрі люди кажуть: "У світі доти існуватиме любов, доки люди писатимуть писанки". І справді, тільки велика любов може творити такі дива гармонії уяви.

Крашанку сприймають, ніби молодшу сестричку писанки. Вона має більш побутове призначення, є поширенішою та простішою щодо виготовлення. Проте і крашанка несе у собі глибокий зміст Великодніх свят.

Але повернемося до писанок. Кожна писанка - це ніби маленький світ. Тут і небо із зорями, і вода з рибами, і дерево життя з оленями й птахами, і засіяне поле, і триверхі церкви - усе це вимальоване в певному порядку для того, щоб підтримувати лад та рівновагу і в нашому, великому світі. Кожен орнаментальний мотив і колір - це ніби окрема літера абетки. З них на писанці складається наша мальована молитва про злагоду і мир поміж людьми.

Як правило, писанки пишуть дівчата і жінки. Для цього потрібні тиша, спокій і зосередження на добрих думках. Розписуючи, стиха співають веснянок. Починають писанкарювати на свято Стрітіння (15 лютого) - тільки-но молоде сонце набирає сили, прямуючи до весни. Розписують писанки аж до Зелених Свят, магічними візерунками відзначаючи період

ди весняних змін. Це якраз той час, коли прилітають з Вирію птахи, починають нести яєчка й висиджувати пташенят.

Традиції українського писанкарства надзвичайно розмаїті. Різні місцевості України мають свої особливі орнаменти й кольори, так само, як говірки й діалекти, хоча загалом мова українських писанок спільна.

Символіка кольору на писанках та крашанках говорить наступне:

Червоний колір означає радість життя, любов.

Жовтий - небесне світло, урожай.

Зелений - життя, воскресіння природи.

Блакитний - чистоту, здоров'я.

Чорний з білим - пошану до померлих.

Щодо символіки орнаменту, тут розрізняють таку значущість окремих елементів, які в поєднанні створюють своєрідне послання оточуючому світу: Сонце - джерело світла й тепла; символ Христа.

Хрест - символ всесвіту; святий знак відкуплення, яким Церква все починає, благословляє й освячує.

Дерево життя - символ світобудови; у Святому Письмі дерево є образом Божої Мудрості.

Спіраль - знак зародження нового життя; символ порядку таїнства літургійного року.

Сварга - знак всесвіту; символ Величі Божої.

Триріг - знак святого вогню і Святої Трійці.

Зоря - знак неба, Богині-Матері; символ Діви Марії.

Церква - знак стремління до висот, вічності, єднання з небом.

Грабельки - символ дощу; у Старому Завіті дощ є образом Спасителя; у Новому - символом благовісті Святої Євангелії.

Гілка - символ родючості; образ Божої милості.

Дубовий листок - це чоловіча сила; знак Божої справедливості.

Пташка - образ душі; символізує вознесення до Бога.

Кінь - символ невтомного руху сонця; образ вісника віри.

Виноград - символ роду; виноградна лоза - символ Христа.

Квіти - символізують радість, красу, дітей.

Зазвичай, пишуть від 15 писанок і більше. 1-2 кладуть до великоднього кошика на посвячення, 2-3 - на кладовищі, 1-2 - священнику в церкві. Частину роздають дітям, що приходять христосуватися чи приносять "калач", частину - роздаровують. Дітям дарують світлі, яскраві писанки. Господарям - із зображенням 40 клинців, кривульок та безконечників. Старців обдаровують чорно-білими писанками з "небесними мостами" й "поєсами". Дівчата дарують своїм коханим червону писанку. А хлопці тим дівчатам, які їм подобаються, дарують на Великдень хустинку або намисто - делікатний натяк на сподіване весілля. На найкращих писанках дівчата настоюють воду, а потім нею вмиваються, щоб бути "гарними, як писанка".

Писанки, на відміну від крашанок, у їжу не вживають, адже це обереги. Подаровані писанки тримають в оселі на почесному місці до наступного Великодня, а то й протягом багатьох років. Їх складають на тарілки або ж чіпляють на плетені з кольорових ниток шнурочки з китичкою на кінці. Можна нанизати цілу гірляндку писанок і повісити на стіні у вітальні. Якщо писанка ненароком поб'ється, її слід закопати в землю, бажано на городі або в полі.

Конкурс "Корпорація "Сварог-2006" в майбутньому"

Шановні юні читачі, нагадуємо, підходить до завершення наш конкурс малюнків. Свої роботи, які надійшли на адресу корпорації до 1 травня, Ви можете побачити на підсумковій виставці серед переможців, або отримати заохочувальний приз за оригінальність, майстерність або інші переваги.

Любі конкурсанти, пригадайте ще раз, чи надіслали Ви разом з роботами Ваші адреси та телефони, щоб організатори повідомили Вам про час і місце підведення підсумків конкурсу.

На свято з нагоди підведення підсумків конкурсу запрошуються всі учасники. Деталі - при індивідуальних бесідах.

Нагадуємо, наша адреса:

30400, Хмельницька обл., м.Шепетівка, пров.Подільський, 20, корпорація «Сварог-2006» (з поміткою «на конкурс»).

Телефон для довідок: 8 067 381 50 04

До скорої зустрічі на церемонії нагородження!

* * *

Пришов «Сварог» до нас в колгосп,
І все задумане збулось.
Захарівчани твердо знають:
Сварогівці не підкачають.

Віват, сварогівці, віват!
За вами йдуть і батько, й брат.
Серйозні маєте Ви плани на меті,
Плiч-о-плiч із народом у житті.

Збулася мрія селянина:
Закосолися поля,
Всміхається весела днина,
Гучніш лунає пісня солов'я.

Сварог – це сонця промінець;
Несе надію до людських сердець.
Ми з вірою в майбутнє спішимо,
Проникнути біди ми не дамо!

Мусійчук Сергій, учень 7 класу
(с.Захарівці, Хмельниччина)

Михальчук Іванна, учениця 7 класу, м. Шепетівка

Ленчук Володимир, учень 4 класу, с.Захарівці

Мороз Олена, учениця 3 класу, с.Захарівці